

WUORIKAUTISET

✿ 5|09

Sisällysluettelo

pääkirjoitus	3
vuksiniäpelin terveiset	4
puhiksen pöhinät	5
fuksiXQ Ovako Koverhariin	6-9
toimitusjohtajat tentissä	10-11
Geppro-sitsit	12-13
langolla	14-15
Aiskupe EMC:llä	16-21
vuoden rapu	22
Nuorikautiset vastaa	22-23
MIR	24-27

pääkirjoitus

Vuksiviäpelin terveiset!

Vuosijuhlista ja Viisikiltaristeilystä juuri selviytynyt väsynyt, mutta seesteinen vääpelinne täällä kirjoittelee! Nopeasti on aika vierinyt siitä, kun ensi kertaa teidät elokuun viimeisenä päivänä tapasin. Hauskaa nähdä, että teistä on kasvanut jo tässä vaiheessa pesunkestäviä Vuorimiehiä ja kovaäänisiä sellaisia! Vuosi 2009 veteele viimeisiään ja samoin myös teidän fuksisyksynne. Onkin pienen yhteenlaskun aika.

- Ensimmäiset luennot, laskarit ja tentit takana
- Ensimmäiset sitsit,saunaillat ja muut bileet koettu
- Koeporaus suoritettu ja teidät on julistettu virallisesti Vuorimieheksi, olkaa ylpeitä siitä
- Fuksipistevihko on alkanut täyttymään uhkaavasti
- Uudet laulut ja -kulttuuri tulleet tutuksi

Mitäs tämän jälkeen? Kevättä ja sitä fuksi-Wappua (jos sellainen järjestetään) kohti mentäessä tapahtuu vielä paljon uutta ja ihmeellistä. Sitä kannattaa odottaa! Tapah- tumat seuraavat toisiaan ja luennot,laskarit, sekä tentit jatkavat loputtomalta tuntuvaa toistoaan. Ehkä myyt Julkkua, ehkä et. Ehkä juot skumppaa uudesta teekkarilakistasi, ehkä et. Ehkä lasket uudenkarhealla haalarillasi Ulanlinnanmäkeä laskiaisena, ehkä et. Mutta muistakaa, että fuksivuosi on vain kerran elämässänne, ottakaa siitä kaikki irti!

Terveisin:

Fuksivääpelinne E-P

ps. Ootte parhaita, jatkakaa samaan malliin!

Vähiin käy ennen kuin loppuu... Tässä katsellessani aikaa taaksepäin haikeuden täyttämien mielin, voin vain todeta että on- pahan ollut hieno vuosi! Hetkinen sitä on toki vielä jäljellä.

Toisaalta tämän hetken haikeat fiilik- set voivat kovasti johtua myös siitä, että taju- aa oman opiskelijaelämänsä olevan jo ehtoo- puolella. Kolme upeaa raativuotta on takana, niiden aikana, ennen ja välissä on ehtinyt ko- kea jos monenmoista riemuisaa hetkeä. Olisi helppo syöttää itsensä jatkumoon ja hakea AYY:n hallitukseen ensi vuodeksi. Kateudel- la kuuntelenkin niitä, jotka näin voivat tehdä. Itse en pääse siinä roolissa ylioppilaskuntaa rakentamaan vaan suuntaan opintojen pariin Hollannin maalle. Vaihto-opinnot kyllä var- masti kerryttävät huikean määrän kokemuk- sia itsessäänkin!

Tuntuu myös kummalliselta, että dip- patyö ja valmistuminen ahdistavat, vaikka koulusta pois pääsyyn kuluukin varmasti vie- lä yli vuosi. Hyppy tuntemaan on kuitenkin arvaamaton! Enää ei voi turvautua rakkaan kiltansa syliin tai antaa tuulen kuljettaa.

Toivotan onnea juuri valitulle raadille, luotsatkoon tämä porukka killan venettä ohi karikoiden! Älkää kangistuko vanhoihin kaa- voihin, poimikaa parhaat ideat ja tehkää vuo- desta itsenne näköinen. Toivon, että tämän vuoden porukalta saatte hyvät eväät killan johtamiseen ja että vanha raatikin jaksaa vielä tsempata viimeiset hetket. Upeat vuosijuhlat ovat vielä edessä! Eiköhän lauleta killan kun- niaksi niin, että katto tärähtää!

Kiitokset kaikille näistä antoisista vuosista! Eiköhän tätä tulevaa vanhaa jäärää vielä kiltahuoneen seutuvilla kui- tenkin näe :)

Vuorimiesmäisellä halausru- tistuksella,

Pubiksaenne Miia

Puhniksesen pohinot

Harmaan lokakuun puolivälissä, keskiviikkona 14. päivänä, odotti materiaalitiiteen laitoksen pihalla linja-auto valmiina kuskamaan innokkaita vuorifukseja, fukseja kaitsevia ISOhenkilöitä sekä raatilaisia jännittävälle ekskursiomatkalle. Fuksiexcua oli meille mainostettu vuoden ikimuistoisimpana retkenä, ja odottavin mielin ja iloissa tunnelmissa huristelimme kohti länttä, saaristoa ja Lappohjaa. Tunnustettava on, etteivät maantiedontaitoni riittäneet paikallistamaan Lappohjaa ilman netin karttaohjelmaa ja etten retkelle ilmoitautuessani oikeastaan lainkaan tiennyt, minne olimme suuntaamassa. Ja mikä kumma on tuo Koverhar, joka lukee Chillewillä?

Tämäkin selvisi viimeistään reissun päällä — oikein hyödyllinen oppimismatka siis. Perillä Ovakon Koverharin tehtaalla alkoi tehdasympäristön teollisen karu tuntu ympäröidä minut. Pohdin, tulisinko uupumaan tylsyyteen pitkän päivän aikana. Onneksi yritysvierailumme alkoi lupaavasti ruokailulla ja jatkui noin tunninmittaisen teoriapitoisen yritysesittelyn jälkeen kahvi- ja omenapiirakkatarjoilulla. Ei meitä nälässä pidetty. Piiloksissa oleva tiedonälkänikin heräsi ja sai ravintoa siirryttyämme pienryhmissä tehtaalla hehkuun, meteliin ja pölyyn. Enpä uskonut, että olisin suorastaan haltioitunut lentelevistä kipinöistä, hehkuvasta

teräsmassasta, hitaasti katonrajassa etenevästä valtavasta nosturista ja tehtaalla hajuista ja höyryistä. Intouduin esittämään oppaalle kysymysten tulvan ja ihmettelin tehtaalla aikaansaamaa wau-efektiä. Upeat siniset takit, punaiset kypärät ja eritoten kasvoja hienostuneesti korostavat suojalasit lisäsivät kokemuksen ainutlaatuisuutta entisestään.

Valitettavasti jouduimme luopumaan varustuksestamme ja istahtamaan jälleen bussiin, joka vei meidät Tammisaareen viettämään jatkoja saunaillan merkeissä. Jatkojen tarjoilu ei kuitenkaan antanut aihetta pettymyksessä rypemiseen, sillä vatsamme saivat jälleen täytettyä maittavasta illallisesta sekä vapaasti virtaavasta nesteytyksestä. Juomapuoli olikin tarpeen, sillä ainakin fuksien pöydille kohoavien tölkkipyramidien korkeus antoi selkeästi ymmärtää, että jano oli sietämätön, ylitsepääsemätön ja vastus-

“ Ei meitä nälässä pidetty.

FuksixQ

Ovako Koverhariin

tamaton. Illan isäntiä kävikin vuolas kiittäminen.

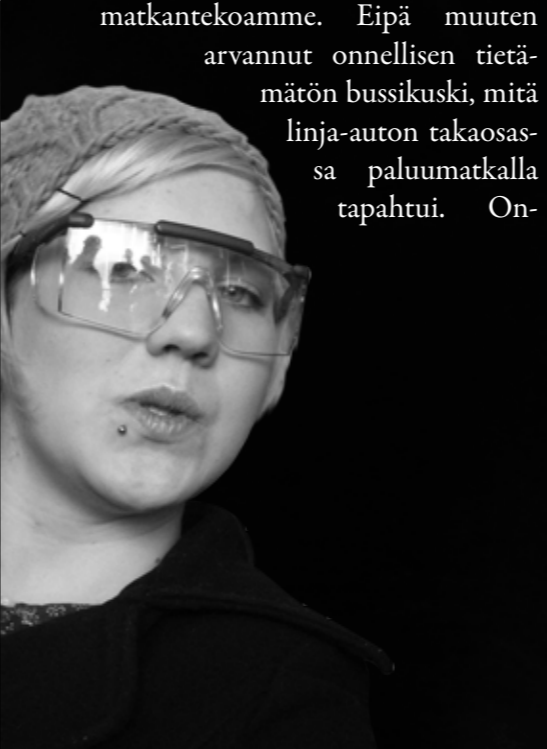
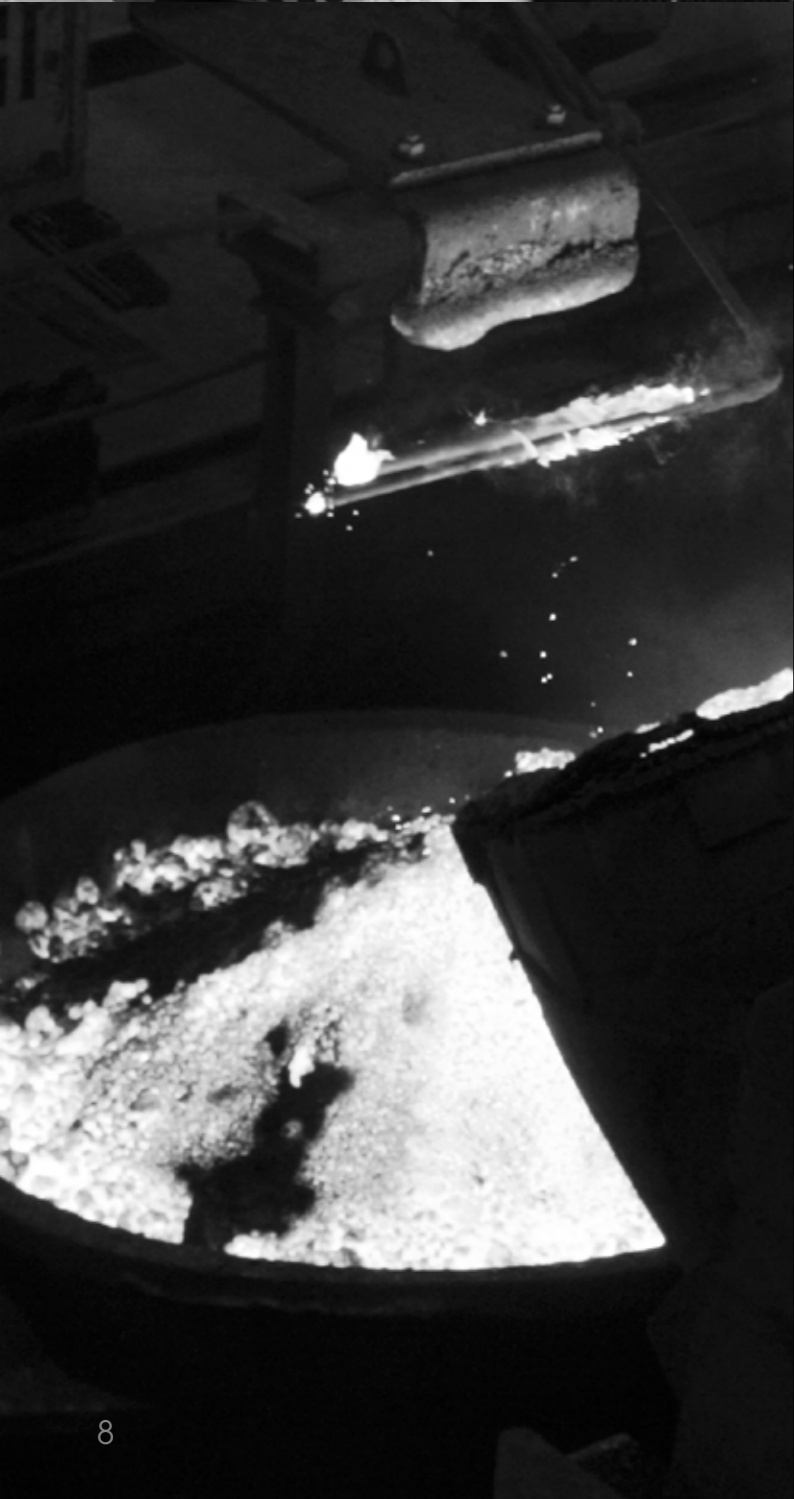
Railakas vuorimiesten lauleskelu kaikui illan mittaahan ihanan tunnelmallisessa oleskelutilassamme moneen otteeseen ja lähes tauotta. Lauloivatpa pöytäkunnat eri puolilla huonetta ajoittain täysin eri kappaletakin fuksien harjoittaman taskumatin selailun ja äkillisten lauluin-toutumien myötä. Iltaa siivittivät myön hurja korttipelailu ja äänekäs nauru. Paluumatka sujui jo ainakin omalta osaltani hieman uneliaissa tunnelmissa ylenpalttisista tarjoiluista tyytyväisenä. Saimme ilahdukseksemme tölkkievästä ryydittämään matkantekoamme. Eipä muuten

neksi kyytiläisistä pidettiin jo menomatalla niin hyvää huolta, että roskapusseja jaettiin lähes jokaisen penkin pätyyn, ja niitä sai kukin tarvitessaan hyödyntää.

Niemessä porukka hajaantui — päivästä tyytyväisinä, osa väsyneinä, jotkut jaksavaisina jatkoille asti. Itselleni jäi (mielikuvani tehtaiden tylsyydestä ja karuudesta romuttanut) kipinöidentäyteinen kiehtovuuden ja ihmetuksen mielentila.

Jenni Kivi

Kivenkova vuorifuksi

arvannut onnellisen tietämätön bussikuski, mitä linja-auton takaosassa paluumatkalla tapahtui. On-

Toimitusjohtajat tentissä 23.9.2009

Harvoin on riivopiskelijalla mahdollisuutta haastatella kasvotusten maamme eturivin teollisuusyritysten toimitusjohtajia, mutta tähän avautui tilaisuus Metallinjalostajat Ry:n järjestämässä tapahtumassa ”Toimitusjohtajat tentissä” 23.9 Helsingin Messukeskuksessa.

Paikalla olivat Bolidenin (Harri Natunen), Outokummun (Juha Rantanen), Outotecin (Tapani Järvinen), Rautaruukin (Sakari Tamminen) ja Ovakon (Jarmo Tonteri) toimitusjohtajat. Tilaisuuden

juontajana toimi Uutisuudosta tuttu Peter Nyman. Vieraksi oli kutsuttu tekniikan ja kauppatieteiden opiskelijoita korkeakouluista ympäri Suomen. Hyvin edustettuina olivat opiskelijat Tampereelta ja Lappeenrannasta, Otaniemeläisten vähälukuisuutta ihmeteltiin.

Päivä alkoi maksuttomalla kiertelyllä samaan aikaan järjestettävillä Automaatio, Hydrauliiikka & Pneumatiikka, MecaTec ja Eltek -messuilla. Varsinainen paneelikeskustelu alkoi Messukeskuksen toisessa kerroksessa iltapäivällä hokottimien ollessa messujen jäljiltä tekniselle aaltopituudelle viritettyinä.

Paneelikeskustelu oli luonteeltaan avoin. Johtajien ja juontajan näyttäessä rennon leikinlaskun myötä keskusteluyylille esimerkkiä rohkenivat opiskelijatkin osallistumaan keskusteluun esittämällä kiperiä kysymyksiä, jotka olisivat virallisemmassa tilaisuudessa saattaneet jäädä esittämättä. Esille nousivat aiheet mm. kesätöihin, opintojen sisältöön ja vallitsevaan taloustilanteeseen liittyen.

Toimitusjohtajat kertoivat uteliaalle yleisölle työhistoriaansa ja opiskeluaikaisia kokemuksiaan. Vastauksien kirjo oli yllättävän laajaa, eikä yhteistä nimittäjää toimitus-

johtajan pallille asti etenemiseen voitu löytää ainakaan opiskeluaikaisista kesätöistä tai järjestötoiminnasta, sen verran monenkirjavia olivat johtajien taustat. Kaikki alleviivasivat kuitenkin oman alan kesätöiden tärkeyttä sekä suosittelivat jokaiselle osallistumista opiskelijayhteisöjen toimintaan.

Keskustelun jo ennestään vapautunutta tunnelmaa keventämään oli valittu stand-up -komiikkaa, joka

irrotti väliajalla naurut koko porukalta johtajia myöten.

Keskustelujen jälkeen oli vuorossa buffet-tilaisuus, missä johtajat levittäytyivät opiskelijoiden sekaan tentattaviksi pöytien notkuessa herkuja. Jutustelua kesti parisen tuntia, eikä kenelläkään johtajista tuntunut olevan kiire kotiin. Tunnelma oli hyvin vilpitön ja vapaa, mikä paransi varmasti jokaisen edustetun yrityksen imagoa osanottajien silmissä.

Kaiken kaikkiaan tilaisuus oli antoisa, ei ehkä niinkään uusien esille tulevien asioiden muodossa vaan eräänlaisena kuvitteellisten raja-aitojen kaatajana opiskelijoiden ja johtajien välillä. Kiitos kuuluu Metallinjalostajat Ry:lle. Vastaavankaltaisia jäykistelyvapaita tilaisuuksia toivoisi järjestettävän useamminkin.

Tatu Karlström

Perjantai, 30.10. Hervanta Urban Center, Tampere

Tampereen Materialistisisaruksemme kaivoivat naffaliineista vanhan sitsi-idean, geologia-, metallurgia- ja prosessi-ihmisiä yhdistävät Gepprositsit. Kutsut singahtelivat alkusyksystä Helsingin yliopistolle, Turkuun, Lappeenrantaan, Ouluun ja meille Espooseen. Lopulta paikalle raahautui isäntävään seuraksi 11 vuorimiestä ja kaksi sangen väsynyttä, oman Pitkensä väsyttämää oululaista.

Vuorimiehet saapuivat Tampereen Hervantaan neljässä osassa kolmelta eti suunnalta, valloittivat Hotelli Tornin ja siirtyivät sivistyneesti sitsitiloihin. Ylättyksenä sitsit järjestettiin TTY:n tietotalon lounasravintolassa. Ihmeteltävää piisasi koko illaksi myös sitsien teeman - Ala-asteen, vai mitä alakouluja ne nykyään ovatkaan - tiimoilta. Vuorimiehet eivät hätäntyneet, vaikka teemasta eivät etukäteistietoa olleet saaneetkaan, vaan varsin nopeasti alenivat, tai ylenivät, varhaismurrosikäisen tasolle, kirkkaan ystävällisellä avustuksella. Illan aikana täyteltiin koepaperia, kirjoiteltiin "esitelmää"

Geppro-sitsit

aiheesta Puhe Naiselle/Michelle, täyteltiin Slämyä, kuunneltiin myötäkäpeän puna kasvoille loputtomalta tuntunut puhelu Prosessikillan ekskursiobussiin ja naureskeltiin kymmenen minuuttia puhelun loppumisen jälkeen pöytään sammuneelle oululaiselle. Erikoismaininnan ansaitsee vanhan kuvaputkitelevision runko, jonka kuka tahansa sitsaaja sai vetää päähänsä ja esittää omaa ohjelmaa, koulu-TV:n hengessä. Näiden lisäksi luonnollisesti laulettiin, naukkailtiin ja syötiin. Valistuneimmat vanhemmat tieteenharjoittajat kiinnittivät huomiota siihen ettei sitsillä tarjoiltu lainkaan alkuruokaa, vaan menussa menttiin suoraan pääruokaan, jota sitäkään ei tarjoiltu pöytiin. Muut osasivat ohittaa tämän pienen kulttuurieron mitättömänä.

Kun sitsit oli saatu Jallun kautta päätökseen ja painivat Vuorimiehet poistettu vartijan toimesta rakennuksesta, oli aika suunnata kohti TTY:n Teekkarisaunaa ja jatkoja. Matkalla vielä hiukan kinasteltiin ja lumipeseudyttiin, hyvässä hengessä tottakai. Sitsien teemaan sopivasti jatkot hoidettiin limudiskon hengessä, sillä erotuksella että paikalla myytiin alkoholia. Muutaman humalaisen mielelle liian vaikean seuraleikin jälkeen onnistuttiin viimein keskittymään oleenaiseen ja humalainen havokki pääsi irralleen. Jonkin asteista psyykkis-fyysistä tutustumista puolin ja toisin ilmeisesti harrastettiin, näin ainakin hatarat muistikuvat sekalaisista keskusteluista ja julkaisukelvottomat kuvat yleisestä toiminnasta kertovat. Eikä reissu Tampereelle olisi reissu Tampereelle ilman aamuun asti kestäviä ja-jatkoja Tornissa, hork-

kaista aamupaniikkia tamperelaisen emännän hätistellessä vieraita pihalle jotta "avaimet saa palautettua" ja krapulahoroksista junamatkaa takaisin etelään. Olipahan Hervanta, mutta tulipahan taas nähtyä.

Jussi Leinonen

TANGGOLA

Vuorimieskilta teki Alex... siis liikuntavastaava Iiron toimesta tutustumiskäynnin tankojen pystysuoraan maailmaan. Toimihenkilölle itselleen tosin tuli meno, joten Alexandra pääsi vetämään keikan yksin Rock the Poleen.

Osallistajat olivat syystä tai toisesta pelkäävät naisia, mutta heitä oli sitäkin enemmän. Palaute reissusta on ainakin allekirjoittaneen korviin kantautuneena ollut pelkäävät positiivista — lukuun ottamatta kokemattomien lihaskipuja. Ainakin yksi kävijöistä on jopa intoutunut useampaan kertaankin palaamaan tangolle ja aikoo jatkaa harrastusta.

Mutta miten ihminen keksii alkaa harrastaa tankotanssia? Entä minkä lämpöinen on naisen ja teräksen näinkin läheinen suhde?

Pole dance eli tankotanssi on maailmalla huippusuositettu liikuntamuoto, jossa yhdistyvät kehonhallinta, kuntoilu ja tanssi. Laji kehittää erityisesti voimaa, notkeutta sekä koordinaatiokykyä. Liikunta tapahtuu lattiasta kattoon ulottuvaa tolppaa apuna käyttäen.

<http://www.rockthepole.fi/>

Mistä ja milloin sait idean aloittaa tankotanssimisen?

Katsoin televisiosta sarjaa King of Queens ja siinä sarjan päähenkilö, iso ja tukeva mies tanssi tangon kanssa. Ajattelin että jos hänkin pystyy siihen niin miksen minäkin. Myöhemmin näin televisiosta että lajia voi harrastaa myös Suomessa.

Mikä lajissa sinua viehättää?

Pidän siitä miten lajissa yhdistyy tanssiksi ja voimaharjoittelu. Tankotanssi vaatii kehonhallintaa ja voimaa, mutta samalla kehittyy myös tanssillisempi puoli. Minua kiehtoivat myös "vaarallisilta" näyttävät temput ja akrobatia noin yleensä.

Entä mikä on oma suosikkiliikkeesi?

Takanoja. Siinä roikutaan tangosta pää alas päin pelkäävät sisäreisien ihon varasaa.

Millaiset ovat lajin kustannukset?

Jos verrataan muihin tanssilajeihin se on kallista. Opiskelijalle kuukauden kortti maksaa n. 120 euroa. Tanssituntien lisäksi ei muita kustannuksia ole, sillä tähän ei tarvita mitään erityisiä varusteita. Toppi ja shortsit riittävät.

Millaiset ihmiset yleensä harrastavat tankotanssia?

Suurin osa on naisia. Olen kerran nähnyt yhden miehen tunneilla. Muuten porukkaa riittää laidasta laitaan. Löytyy kaiken kokoisia näköisiä ja ikäisiä ihmisiä.

Terveiset kiinnostuneille?

Rohkeasti vaan mukaan.

AISKUPE EMCLLÄ

SUNNUNTAINA 23. ELOKUUTA 2009

ressaa,ressaa ja RESSAA!

EMC eli European Mining Course, tiedoksi niille, jotka eivät asiasta mitään tiedä.

kesätyöt melkein ohi [x], kaikki mahdolliset laput ja liput melkein postitettu [x], Kelan opintotukikorjauslappu lähetetty [ ] ja pakattavan kaman määrä ressaat jo nyt [x] ..loistavaa.

viikko vielä (lue, enään) täällä sotkamossa ja sitten nokka kohti "ihanaa" etelää. tänä kesänä tuli kyllä viimeistään todistettua, että meikä ei tule viettämään elämäni isossa kaupungissa, vaikka sielä on kaikkea ja "kaikki" on lähellä. "kaikkea" -listalle voisi lyödä vaikka ja mitä, mutta mikään niistä ei korvaa poroja tai vaaroja tai sitä että ihmiset ovat äääääääääri loistavia tai että joka ikinen asia on täällä mukavempaa ja oikeasti lähempänä. esimerkiksi siis vaikka puntti, pururata, männyt, järvet.. ;)

mutta takaisin asiaan, syksyllä olisi siis tarkoitus lähteä vaihtoon opiskelemaan vähän lisää kaivosjuttuja (tämä niille jotka eivät tiedä miun ens vuodesta mitään). ensin vuorossa suomi (2kk), sitten saksa (2kk), englantti (vain 2kk futiksen ja oluen luvatussa maassa) ja viimeisenä hollanti. osallistujia kurssilla, tai mikä se nyt on, on 20. 2 tulee turkista, 2 kiinasta, yksi thaimaasta (WOW, iso peukku!), yksi briteistä ja yksi virosta. nämä siis on tiedossa, muista ei vielä hajua. juttu alkaa 7.9 klo 9.00 lafkalla, jännä! :)

tässä siis alkua toivottavasti tekstirikkaalle blogille..en lupaa siis vielä mitään, yritän yrittää kirjoitella tänne kovin paljon kaikkea mukavaa ja einiin mukavaa mitä tulee vastaan vuoden aikana.

LÄHETTÄNYT PLEKSI KLO 14:44 1 KOMMENTTIA

syyskuu 2009

Etusivu

Tilaa: Blogitekstit (Atom)

LUKIJAT

Lue

Google-käyttäjäraati

Lukijat (7)

Oletko jo jäsen? [Kirjaudu sisään](#)

BLOGIARKISTO

▼ 2009 (23)

► marraskuu (9)

► lokakuu (7)

► syyskuu (6)

▼ elokuu (1)

ressaa,ressaa ja RESSAA!

TIETOJA MINUSTA

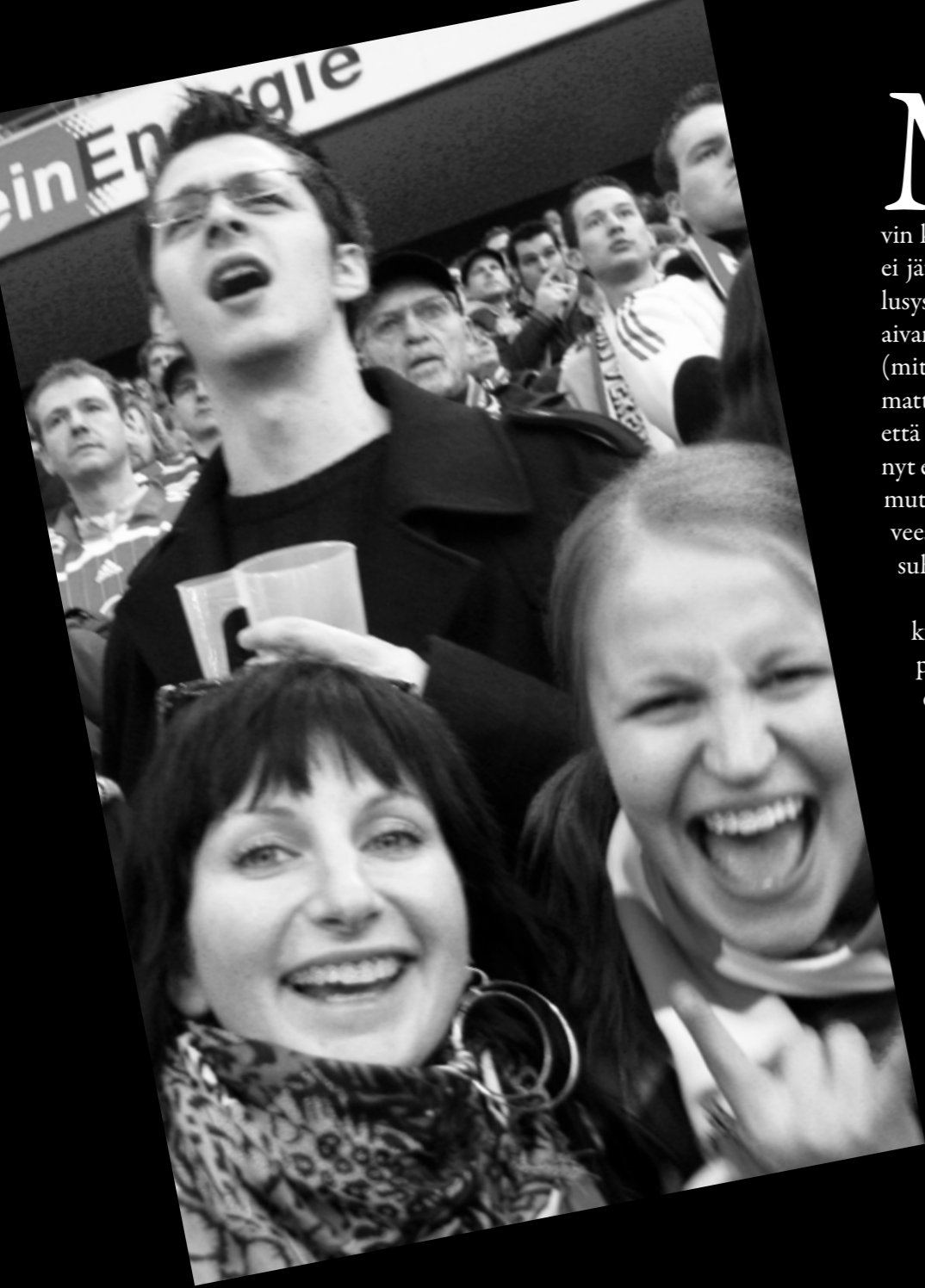

PLEKSI

TARKASTELE KOKO
PROFIILIA

- EMC = European Mining Course
- Vaihto-ohjelma (60p), mikä käydään 4 eri maassa yhden lukuvuoden aikana
- Mukana noin 20 jamppaa ympäri maapalloa
- Suomi (Helsinki), Saksa (Aachen), Englanti (Exeter) ja Hollanti (Delft)
- Jokaisessa maassa tiukka 2kk jakso, kurssit vaihtelee. Ohjelmassa mm. kaivostaloutta, avolouhos suunnittelua ja vedenalaistaloutta.
- EMC:n kuuluu EMMEP-vaihto-ohjelmaan (Erasmus Mundus Minerals and Environmental Programme). Vaihtoehtona myös 2 muuta ohjelmaa:
- EMEC, Mineral Engineering
- EGEC, Geotechnical and Environmental Engineering
- www.emmep.org

Morjesta kaikille täältä tuulisesta ja kosteasta Saksasta!

Saksa on kovin kiva maa (olut, ruoka, futis.), jos ei jättää listasta pois koulun tai koulusysteemin. Suomi on siinä mielessä aivan loistava maa, kaikki opiskelut (mitä nyt 3 ekaa vuotta lukuunottamatta) saa valita ite, eikä tunnu siltä että ois taas lukiossa. Tää EMC on nyt ehkä vähän huono vertailukohde, mutta näin oon ymmärtäny, että hirveesti ei oo valinnanvaraa kurssien suhteen täällä.

Mutta, kaikki alkoi siis syyskuun alussa ja Helsingistä. 2kk tuli pyörityä lafkalla ja helsingissä erinäisissä tapahtumissa. Käytiin porukalla mm. stadi suunnistamassa ja muutama kävi pelailemassa

jopa fuksifutistakin. Jos muuten törmännyt ulkomaalaisiin lafkalla, niin mitä luultavammin kaikki huomasi sen, kun atk-luokka oli varattuna viikon johonkin "EMC-juttuihin" :)

Helsinki osio oli vallan mukava ja paras-

ta siinä oli, että sai alottaa "vaihto-opiskelun" kotimaasta. Sain myös tässä viime viikolla palautetta noilta muilta, että Helsinki oli "awesome" ja Suomi oli "amazing". Viimeisenä viikkona Helsingiosiossa

käytiin vähän ekskursionallemassa Ruotsissa sekä Suomessa. Matka alkoi Ruotsinlaivalla ja Atlas Copcon tarjoamalla buffetilla, seuraavana päivänä matka jatkui Uppsalan katsomaan lisää Atlas Copcoa (niille jotka ei tiedä; Atlas Copco tekee porakoneita maanalle ja maanpäälle). Uppsalasta (ISO subi makso vaan 6e!) mentiin Kemiin (kromiitti ja ferrokromiitti kaivos, tuottaa malmia Tornion terästehtaalle). Kemistä Pyhäsalmele (kupari-sinkki kaivos) ja sieltä Talvivaaraan (nikkelin bioheap leachingiä + tietty avolouhos).

Nyt olen siis Saksassa,

Aachenissa. Asutaan kuitenkin Hollannin puolella Vaalsissa (ehkä noin 9000 asukasta ja noin 10km Aachenista korpeen eli Hollannin rajalle), mutta subway löytyy kuitenkin!

Täällä opiskelu on alkanu vähän rennommin kun Suomessa (Suomessa alkuun pamahti heti kaivostaloutta, meikähän ei siis tajua edes normituttaa). Täällä ollaan eka viikko opiskeltu miten hiiltä kaivetaan maasta ja leikitty kaivossuunniteluohjelmalla (Surpac). Hiiltä muuten todellakin kaivetaan maasta, on vähän jotenkin vaikea sisäistää että sekin on louhintaa..eli siis kaivetaan: ei porata tai käytetä räjähteitä.

Viime viikonloppuna tuli käytyä Kölnissä kattomassa futista ja tutustumassa paikalliseen meininkiin, oli loistoa! Stadion oli aivan mahtava, miksei Suomessa oo samanlaista

meininkiä!? Muutaman kerran jo tässä viikon sisää on tullu semmoinen olo, että "miä jään tänne". En siis tarte paljon, halpa ruoka, futis, olut ja uuet ihmiset riittää :)

Kaikki, jotka siis edes harkitsee vaihtoon lähtemistä, niin älkää enää miettikö, tehkää se! Tän EMMEP:n kautta on tosi hyvä lähteä, jos kiertäys/rikastustekniikka, kaivostointinta tai geojutut kiinnostaa. Koko vuoden kulut tulee olemaan vain lentoliput + eläminen paikan päällä (tietty liikkuminen julkisilla myös), mutta majoituksesta ei tarvitse maksaa kuin kotimaassa eli mulla tässä tapauksessa Suomessa. Paras/pahin osa tässä on tietenkin se, että sama porukka (noin 20 henkeä) on kasassa koko vuoden. Vielä ei ole ainakaan siis tapeltu kovin paljoa :)

Tähän asti on nyt siis päästy, ja hullun mukavaa on ollu. Lisää voi lukea, jos kiinnostaa, blogista <http://emc09.blogspot.com/>

TERKKUJA kaikille tutuille

<3 Anu

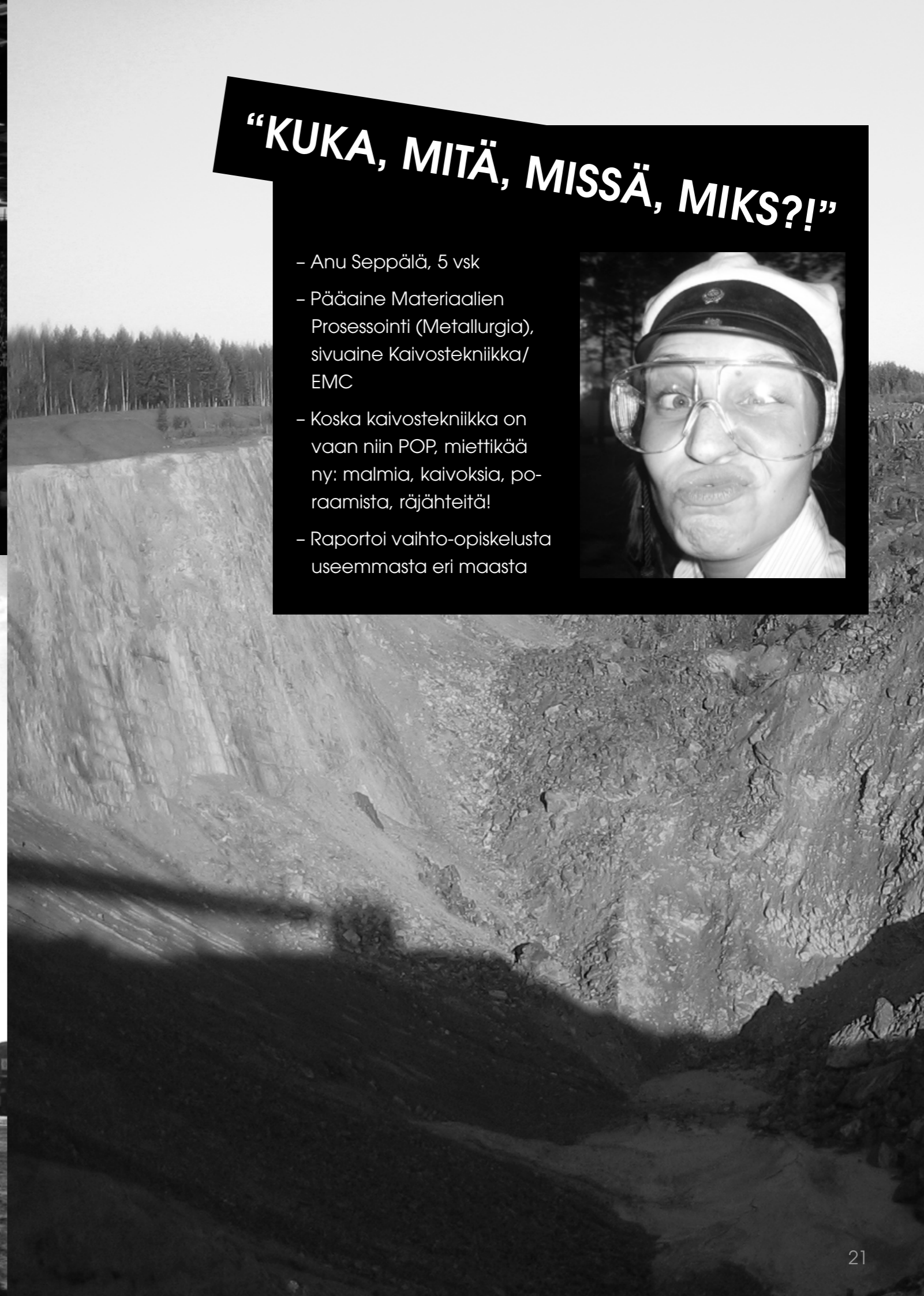

“KUKA, MITÄ, MISSÄ, MIKS?!”

- Anu Seppälä, 5 vsk
- Pääaine Materiaalien Prosessointi (Metallurgia), sivuaine Kaivostekniikka/ EMC
- Koska kaivostekniikka on vaan niin POP, miettikää ny: malmia, kaivoksia, poraamista, räjähteitä!
- Raportoi vaihto-opiskelusta useemmasta eri maasta

Nuoden rapu

Vuoden rapu tavoitettiin tällä kertaa hieman yllättäen matematiikan laskareista — tai tarkemmin sanoen Teknillisen korkeakoulun päärakennuksen naistenhuoneesta. Valitettavasti ravun ilta loppui niin lyhyeen, ettei edustavaa kuvaa saatu. Wuorikautiset kyseli silti fiiliksiä heti nimityksen jälkeen.

- *Olen saanut tietooni, että teidät on valittu vuoden ravuksi. Miltä nyt tuntuu?*
- Ei tunnu hyvältä. Matskun laskareissa olen.
- Mutta pääsit kuitenkin sinne?
- *Joo, olen tauolla vessassa käymässä.*
- Millainen ilta oli?
- *Noh, sen mitä muistan niin rapuisa ja hyvin kossuisa.*
- *Kuinka punaisia ravut olivat?*
- Siis häh?
- *Niin että kuinka punaisia ravut olivat?*
- Erittäin punaisia.
- *Entä mitä suunnitelmia on tälle päivälle?*
- Kituuttaa pari laskaria ja sitten Kaleville (nimi muutettu) kuolemaan.
- *Kuulostaa hyvältä suunnitelmalta. Kiitos tästä haastattelusta, ja hyvää päivän jatkoa!*
- Mikä tää oikein on?
- *Niin siis teidät on valittu vuoden ravuksi.*
- Siis mikä se on?
- *Vähän niin kuin vuoden fuksi, mutta rapu.*
- Millä perusteilla se valitaan?
- *Noh, perusteet eivät ole kovin selvät.*
- Ahaa, mutta siis mikä tää juttu on?
- *Eipä minulla muuta, hyvää päivänjatkoa!*
- Samaa.

Hei Wuorikautisten toimitus! Teette mahtavaa lehteä, jatkakaa samaan malliin! Tässä kysymykseni: olen kohta vuoden verran järjestellyt vaihtelevalla menestyksellä erillaisia juhlia ja tapahtumia. Nyt kumminkin vuosi alkaa lähenemään loppuaan ja nakkini on loppumassa. Olen pitänyt hommastani ja nyt pelkään että jään aivan tyhjän päälle vuodenvaihteessa. Mikä neuvoksi?

– Kiitos palautteestasi, mutta tämä lehtihän on vähintään mitä voimme tehdä. Tilanteesi tuntuu varmasti varsin kimurantilta, mutta kun tarkemmin tarkastelet mahdollisuuksiasi, huomaat ettei sinulla ole syytä huoleen. Killalta löytyy sinulle varmasti jokin tehtävä jossa pääset toteutamaan itseäsi ja jakossakin tekemään yhtä ja toista. Voit esimerkiksi hakea Raatiin. Vaihtoehtoisesti voit myös keskittyä tarjamaan pieniä Bed & Breakfast-palveluja niitä tarvitseville. Markkinatutkimuksemme mukaan sellaisille voisi olla kysyntää.

Aamulla juodessani tavallisen tapan kupin kahvia ja facebookin, havaitsin että olen "Puhis". Mitä tämä tarkoittaa? Nimim. Miksi mulle aina käy näin?

– Ikävä tarina Miksi mulle aina käy näin?, ja valitettavasti enää ei ole paljoa tehtävissä. Ensi vuoden joudut viettämään ihmisen sijaan kiltana. Tässä vaiheessa kannattaa keskittyä vahinkojen minimointiin: yritä ainakin valita raatisi hyvin. Seuraavassa vinkkejä valintaperusteiksi:

* Ota ainakin yksi, joka hoitaa hommat erityisen huonosti — näin muut voivat tuntea olevansa parempia ja porukkahenki lujittuu.

* Jonkun täytyy oikeasti tehdä asiat, joten yritä panna helposti suostuteltaviin/elämättömiin tapauksiin. Tupsufuksit käyvät myös, sillä ne eivät vielä tajua ettei ole pakko tehdä.

* Päätoimittaja on raadin ainoa virka, jossa täytyy osata jotain, joten muista tehdä erityisesti tämä valinta tarkasti ja harkiten!

* Pidä huoli, että jaksat katsella raatiasi vuoden loppuun; ota siis siis ainakin muutama pantavan näköinen kiltalainen. Tämän kriteerin voi optimitilanteessa yhdistää johonkin ylläoleviin.

Iik! Mitä tehdä kun löysin aamulla kämpiltäni eilisen hoid... vieraan jäljiltä iPodin, mutta en muista omistajan nimeä?!

– Jos haluat hoitaa asian hienovaraisesti ja sen enempää huomiota herättämättä, kannattaa palauttaa kyseinen soitin kiltahuoneelle ja antaa se vaikkapa Päätoimittajalle omistajan kuvauksen kera.

Saapuessani kiltahuoneelle paikallaolijat lakkaavat välittömästi keskustelemasta ja mulkoilevat minua oudosti. Mikä on vialla?

– Olet todennäköisesti edellisiltana osallistunut killan reipashenkiseen kulttuuritapahtumaan ja intoutunut liian railakkaasti tuomaan esille taiteellista lahjakkuuttasi laulun, tanssin, tai muiden ruumiinkulttuurin ilmenemismuotojen keinoin. Mikäli kyseessä oli 18.11. kannattaa myös tarkistaa onko sinut valittu edellisenä iltana killan raatiin.

Erikoinen tapaus kävi rapujuhliissa: jontekin lipsahti ylikunnon puolelle ja aamulla kaverin vierestä herätessäni huomasin avaimieni olevan hukassa ja naamani sen näköinen että sitä olisi villikissa käyttänyt kynsiensä teroittamiseen. Nyt haluaisinkin tietää voiko syypäänä olla esimerkiksi rapujen keitinveden tilli? Terveisin nimim. UNifique

– Parahin UNifique, rapujen keitinveden liiallisen tillin tiedetään aiheuttaneen erivahvuisia allergisia reaktioita, muistinkatkoksista aina vatsavaivoihin, mutta kuvailemasi kasvovammat ovat kyllä kaikkien tunnettujen tapausten ulkopuolella. Vaihtoehtoinen teoriansi syyttäisi ehkä pakasterapujen kovaa kuorta: rapuveitsellä, joka jos sinällään on keuhko työkalu, rapuja avatessa voi joko rapu tai veitsi helposti lipsahtaa omaan tai kaverin naamaan aiheuttaen kuvailemasi vammoja. Avainten hukkuminen taasen mysteerinä on verrattavissa kaikkien kuulakärkikynien katoamiseen. On jopa esitetty että jossain on pakko olla valtava kasa hukkuneita kuulakärkikyniä, ja oma veikkaukseni onkin että tämän kasan vieressä on kaikki hukkuneet avaimet. Harmittavaa sinänsä, koska kuulakärkikynän ostaminen on halvempaa kuin lukkojen uudelleensarjotus.

Näin syksyn saapuessa ilmankosteus niin ulkona kuin kotonani Töölössäkin on ruvennut heittelemään. Miettiessäni tätä ongelmallista tilannetta muistin että omistan ilmankosteusmittarin mutten tahdo löytää sitä mistään. Osaisiko Wuorikautiset auttaa minua? -Hajamielinen

– Patistelimme Wuorikautisten Tutkivan Journalismin Osaston liikkeelle Pressiklubilta ja saimme selville että kadonnut mittarisi löytyy mahdollisesti Kiltahuoneelta. Kannattaa ottaa yhteys iloiseen ja auttavaiseen vuoden 2010 kiltahuonevastaavaan joka varmasti auttaa sinut mittarisi luo.

Mahtavaa, Ihanaa, Röjöhöntöä.

Harmaa, edellisen viskinäytteen il-
lan jälkeinen aamu alkoi ankeaan
oloon, puolitoista tuntia unta, hapan olo ja naama tur-
voksissa. Ei muuta vaihtoehtoa kuin
vetää haalarit päälle, lakki päähän ja
kohti bussipysäkkiä. Käytävässä vas-
taan tuli naapuri, joka katsoi hieman
väsynyttä ja apeaa olemustani ja tote-
si ”taitaa olla asusta päätellen hauska
päivä tulossa.” Hymyilin hieman vä-
syneesti yrittäen olla herrasmies ja
edustava tekkari ja totesin ”Kyllä,
tänään kannattaa katsoa Rautatien-
rille, jos sattuu olemaan lähellä”. Kiel-
tämättä naapurin rouva oli oikeassa,
hauska päivä siitä todellakin tuli. Ja
krapula.

Saavuttuani suhteellisen ajois-
sa Otaniemeen, huomasin olevani
noin puolitoista tuntia etuajassa, jo-
ten suuntasin kiltahuoneelle. Hetken
katsottuani ympärilleni, väsymys voiti-
ti ja koska olin kuullut vanhemmilta
tieteenharjoittajilta kiltahuoneen
sohvan mukavuudesta, nukahdin sii-
hen hetkeksi. Heräsin kiltahuoneelle
saapuneeseen siivoojaan, hän hymyili
hyväntahtoisesti ja totesi ”hyvää huo-
menta”, tuntien kenties jonkinlaista
myötätuntoakin minua kohtaan. Ve-
likullasta en osaa sanoa.

Hieman virkistyneenä laitoin
lakin päähän ja suuntasin Alvarin au-
kiolle, jossa oli jo huomattava määrä

teekkarikansaa ja hetken tähyilyllä
löytyi lisää sinisiä. Hetken päästä jär-
jestäydyimme killoittain ja kuulimme
ilmoituksen, että nyt olisi aikaa käy-
dä kaupassa ostamassa (krhm.) limua
päivän varalle. Henkilökohtaisesti,
pidin sitä hyvänä ajatuksena krapu-
lan hiipiessä pikkuhiljaa kehooni ja
kaupassa huomasin, että joku muu-
kin piti hyvänä ratkaisuna käydä juuri
sillä hetkellä hakemassa limua. Jotkut
ostivat mehuakin.

Vuorimiehet jaettiin kahtia,
fuksit ja osa ISOista eduskuntatalol-
le ja vanhemmat tieteenharjoittajat
ja loput ISOt jäivät Miestentienle ja
kuljettivat viestejä lopulta yli suoja-
teiden Nesteen rakennuksen vieressä
oleilleille TIKkiläisille. Viestiliikenne
oli mielenkiintoista; tapahtuman
virallisista viestilapuista kaksi metriä
pitkään tukkiin ja aikanaan täysistä
”ota huikka” Jallu-pulloista tyhjiin
tölkkeihin, joissa näppärästi luki
”tämä ei ole roska, lähetä eteenpäin”.
Täydellistä itsepetosta.

Kaksi viestiä olivat tilanteina
kuitenkin ikimuistoisia, toinen oli
viestilappu, joka tuli kohti Otanie-
meä jossa luki ”lähettäkää juomaa t.
kauppiksen tytöt”. Eräs vuorimies
vastasi viestiin lähettämällä pullon
I-olutta ja terkut vuorimieheltä. Het-
ken kuluttua tuli vastaus ”Kiitos, oli
hyvää, lähettäkää seuraavaksi siide-
riä”, koristeltuna kolmella huulikiilto-
pusulla paperin pintaan. Vuorimies

huomasikin selkeän tilanteen ja toisen
vuorimiehen kanssa he lähtivät kaksi
I-olutpulloa taskuissaan kohti kaup-
piksen tyttöjä. Lieneekö pettymys
ollut molemminpuoleinen, mutta
vuorimiehet ainakin pettyivät.

Toisena mieleenpainuvana
viestinä kulki naisopiskelija kanta-
malla ja vuorimiesten kantaessa ko-
neitoa tien yli ja luovuttaessa viestin
TIKkiläisten haltuun, huusi eräs vuo-
rimies ”Hei katsokaa, TIKkiläinen
koskee naista” lapsenomaisella rie-
mulla. TIKkiläisistä tämä kommentti
ei ollut hauskaa, mutta vuorimiehiä
hymyilytti.

Loppupäivä kulki pääasiassa
omalla painollaan jäynäkkeiden ja
torin päätapahtuman kanssa, itsellä
alkoi jo lenkkari painamaan ja siir-
ryinkin hetkeksi päiväunille ennen
illan Lakinlaskiaisia.

Vesa Lindroos

Arvaaketä Tuomiokirkolla

Aemetta

Niin sinäkin!

Jussi harrastaa tiedonsiirtoa myös kaljalla

Reittiopasteitakin päätettiin vielä muihin kouluihin

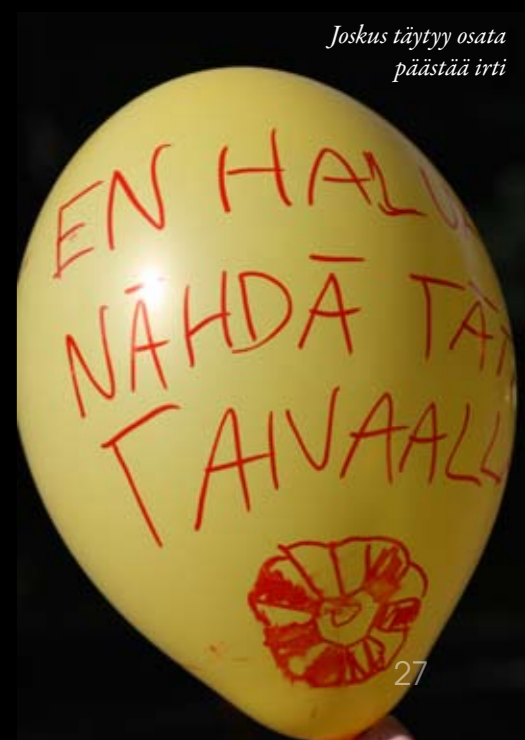
Featuring Ann... Edna

Myös kenkää voi käyttää protokollan mukaisena kirjekuorena

Kirjoittaja itse (huom. mukahauskat kommentit kuviin lisännyt päätoimittaja)

Joskus täytyy osata päästää irti

